

РЕШЕНИЕ

№ 39377

гр. София, 12.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **13008** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. Д. Д., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, офис 4, срещу ЗППАМ № 1892/ 20.11.2025г. по чл.171, т.1,б.“З“,“бб“ от ЗДвП, издадена от А. С. С., мл.автоконтрольор в 04 гр., 01 сектор в отдел „ПП“ – СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ-временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца, както и основание чл.172, ал.2, т.1 от ЗДвП е отнето СУМПС.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна като постановена при съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон и целта на същия.Излага подробни съображения в тази насока. Моли се заповедта да бъде отменена.В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът – А. С. С., мл.автоконтрольор в 04 гр., 01 сектор в отдел „ПП“ – СДВР, не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разглежда приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 20.11.2025г. на М. Д. Д. бил съставен АУАН с бл. № 0619171, видно от който лицето на 15.10.2025г. управлявало МПС „С.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]като до сградата на СО – р-н О. купел поради това, че не контролира МПС допуска ПТП в л.а“К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което не остава на местопроизшествието и не уведомява

органиците на МВР, с което виновно е нарушил чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП.

В постъпилата административна преписка е приложена декларация от 20.11.2025г. на Д., в която оспорва настъпването на ПТП по начина описан в АУАН.Приложено е и сведение от В. И. П. в което същия е посочил автомобила на Д. за участник в ПТП.По делото не са налице данни дали е издадено наказателно постановление, въз основа на цитирания АУАН.

Младши автоконтрольор към Сектор „Пътна полиция“ при СДВР е издал оспорената в настоящото производство ЗППАМ № 1892/ 20.11.2025г. по чл.171, т.1,б.“З“,“бб“ от ЗДвП, с която на Д. е наложена ПАМ-временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца, както и основание чл.172, ал.2, т.1 от ЗДвП е отнето СУМПС.В мотивите на заповедта е посочено, че лицето е нарушило задълженията си като участник в ПТП.

В хода на съдебното производство от страните не са представени допълнително доказателства.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органиците, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 812з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи, с която са посочени основните структури на МВР , които да осъществяват контрол по ЗДвП, както и заповед № 513з-12086/14.10.2025г. на директора на СДВР, с която са определени да прилагат ПАМ по ЗДвП с мотивирана заповед полицейските органи от отдел ПП“, както и Заповед № 513з-9628/13.09.2024г. на директора на СДВР, с която издателя на оспорени акт е преназначен на длъжност мл.автоконтрольор в 04 гр., 01 сектор в отдел „ПП“ – СДВР, с оглед на което оспорената заповед е издадена от компетентен орган и направеното възражение в жалбата в тази насока е неоснователно.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Предвид така изложеното съдът приема, че не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Нормата на чл.171, т.1, б. з)бб) на ЗДвП, въз основа на която е издадена оспорената заповед е нова, обнародвана е в ДВ Бр. 64/2025 г., и е в сила от 07.09.2025 г.Съгласно същата се предвижда прилагането на принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач, който е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от три месеца – за нарушенията по чл. 175, ал.1 и 5, чл. 177, ал. 5, чл. 178ж, ал. 1, чл. 182, ал. 1, т. 6, ал. 3, т. 6, чл.

182, ал. 4 и чл. 183, ал. 8.

Настоящият състав намира за недоказано извършването на соченото в заповедта нарушение на чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП от жалбоподателя, съгласно който водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. За да се ангажира отговорността на даден водач на превозно средство за допуснатото нарушение на чл. 123 ал. 1 т. 3 от Закона за движение по пътищата е необходимо от субективна страна същият да е съзнавал, че е станал участник в произшествие. В случая въз основа на събраните по делото доказателства не може да се направи обоснован извод, че жалбоподателя е разбрал и е съзнавал, че управляваният от него автомобил е ударил задната лява страна на другия автомобил.Видно е че, жалбоподателя изцяло отрича да е осъществил ПТП, като твърди допуснатото нарушение от подалия сигнал водач на другия автомобил.

От представените писмени доказателства по делото не се установява да са настъпили щети по двете МПС и не може да се приеме, че е настъпило ПТП, че удара е бил достатъчно силен и жалбоподателя въпреки това е продължил движението си като е напуснал местопроизшествието.В мотивите на процесната ПАМ не са описани изрично какво е нарушението което е извършил жалбоподателя, какви точно задължения не е изпълнил същия, не е посочено в коя хипотеза на чл.171, т.1, б.з) „бб“) попада нарушението на жалбоподателя. В рамките на съдебната проверка по чл.168 от АПК в компетентността на съда е само да провери законосъобразността на акта при посочените в него фактически и правни основания за издаването му, но не и да допълва, респ. дописва същите.

Следва с оглед изчерпателност на мотивите да се отбележи и факта, че от страна на административния орган не е извършена цялостна и обективна проверка на случилото си, в т.ч. и въз основа на разпит на свидетели или преглед на камери в района да се убеди в обстоятелствата посочени от собственика на автомобила в сведение на л.17 както и в декларация от жалбоподателя на л.18 от делото, което е довело до едностранно изясняване на факти и обстоятелства, което само по себе си е нарушение на процесуалните правила по издаване на процесната ПАМ и представлява самостоятелно основание за отмяната ѝ.

По изложените съображения, съдът намира оспорената заповед за издадена в нарушение както на процесуалния, така и на материалния закон, поради което и същата следва да бъде отменена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски, но такива не са претендирани и съдът не следва да ги присъжда

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Д. Д., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, офис 4, ЗППАМ № 1892/ 20.11.2025г. по чл.171, т.1,б.“з“,“бб“ от ЗДвП, издадена от А. С. С., мл.автоконтрольор в 04 гр., 01 сектор в отдел „ПП“ – СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ-временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца, както и основание чл.172, ал.2, т.1 от ЗДвП е отнето СУМПС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: